

Komisja poprzez wprowadzenie zmian w decyzji wykonawczej bez uprzedniego wyznaczenia terminu oraz przeprowadzenie natychmiastowego głosowania uchybiła wiążącym terminom na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 182/2011⁽²⁾ i w ten sposób naruszyła swój wynikający z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 obowiązek do dążenia w sposób obiektywny do wsparcia w Komitecie w możliwie największym zakresie. Równocześnie zamknęła przedstawicielom państw członkowskich możliwość stosowanego zajęcia stanowiska względem zmienionego projektu decyzji i w ten sposób naruszyła art. 291 ust. 3 TFUE, zgodnie z którym należy zagwarantować skuteczną kontrolę działań Komisji przez państwa członkowskie. Ponadto Komisja poprzez jawnie taktycznie umotywowane działania wykonywała swoją pozycję przewodniczącej komitetu w sposób błędny oraz mający charakter nadużycia.

2. Zarzut drugi: Naruszenie istotnych przepisów prawa procesowego, norm prawnych wyższego rzędu oraz granic uprawnień na podstawie przeprowadzonego z naruszeniem przepisów proceduralnych programu w ramach tzw. procesu sewilskiego

Zgodnie z wymogami dyrektywy 2010/75/UE oraz decyzji wykonawczej 2012/119/UE⁽³⁾ Komisji (wytyczne BAT) konkluzje odnośnie do wytycznych BAT należy wydawać wyłącznie na podstawie fachowych kryteriów. Formulowanie konkluzji w ten sposób spełnia wymóg fachowości, że przy ich ustalaniu wykluczone są względy polityczne.

Zarzut trzeci: Naruszenie norm prawnych wyższego rzędu oraz granic uprawnień poprzez treść zaskarżonych konkluzji BAT

Ustalenia dotyczące treści, w szczególności poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami dla emisji NOX i emisji rtęci stanowiły w zasadniczy sposób naruszenie bezpośrednio wynikającego z dyrektywy 2010/75/UE nakazu gospodarczo-technicznej dostępności i w ten sposób obciążały w sposób nieproporcjonalny wskazanych w przepisach operatorów instalacji.

Nieuchronnie odnosi się wrażenie, że ustalenie zaskarżonych uregulowań opiera się na względach politycznych, które są niedopuszczalne w ramach wypracowywania konkluzji BAT. W ten sposób Komisja po raz kolejny przekroczyła swoje stanowisko i uprawnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. 2010, L 334, s.17).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. 2011, L 55, s. 13).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 10 lutego 2012 r. ustanawiająca zasady odnośnie do wskazówek dotyczących gromadzenia danych i opracowywania dokumentów referencyjnych BAT, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, oraz zapewnienia ich jakości [ogłoszona pod sygnaturą C(2012) 613] (Dz.U. 2012, L 63, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 23 października 2017 r. – 1&1 Telecom / Komisja

(Sprawa T-307/15)⁽¹⁾

(2018/C 005/69)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 17.8.2015.
